

EDWIN MORGAN

Hárman

Fürgén jönnek a Buchanan Streeten ezen a fagyos téli estén
 egy fiatalember két lánnyal, a karácsonyi fények alatt –
 A fiú vadonatúj gitárt szorongat,
 tőle balra a lány egy nagyon új bébit tart a karjában,
 a járda felőli meg egy csihuaha kutyát cipel.
 Mindhárman nevetnek, lehelletük nagy
 öröm-felhőben száll fel, s ahogy elmennek
 mellettem, a fiú ezt mondja: „csak várj, amíg ezt meglátja!”
 A csihuahán egy icipici Royal Stewart skót kabát van, olyan,
 mint egy teáskanna-védő,
 fehér sálban a bébi egyetlen csillogó szempár és száj, mint pici
 díszítések egy friss, édes tortán,
 tejszínű plasztiktáskájából kidagad a gitár, ami ezüstszalaggal
 van átkötve, meg egy fagyöngy-ággal.
 Orfeuszi ágacska! Olvatag bébi! Meleg csihuaha!
 Erejét veszti tőletek ez a siralomvölgy.
 Akár megszületett Krisztus, akár nem, ti már
 függét mutattatok a sorsnak, lemond az rólatok
 a karácsonyi fények alatt.

Az év szörnyei
 szét vannak verve, elenyésznek.

És ezek hárman elmentek, beolvadtak a tömegbe,
 (de mégsem tűntek el, mert karjukban hordják
 az emberek, állatok életét, meg a zenét,
 nevetésük védőgyűrűként cseng körülöttük)
 a nap végén, ezen a téli estén.

Gömöri György fordítása